

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Sławomir Niedzielak

w sprawie M. M. - prokuratora Prokuratury Okręgowej w Ś. (poprzednio prokuratora Prokuratury Rejonowej w W.)

po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej

na posiedzeniu niejawnym w dniu 01.02.2021 r.

wniosku pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego J. S. z dnia 29 stycznia 2021 r. o wyłączenie sędziów od udziału w sprawie w przedmiocie rozpoznania zażalenia pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego na uchwałę Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 2.10.2019 r. sygn. akt PK I SD (...) o odmowie zezwolenia na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej

postanawia:

**nie uwzględnić wniosku i odmówić wyłączenia od udziału
w sprawie sędziów Sądu Najwyższego: T.P., J.M. i J.S..**

UZASADNIENIE

Pełnomocnik oskarżyciela subsydiarnego J. S. – adwokat J. L. na rozprawie w dniu 29 stycznia 2021 r., sygn. akt II DIZ 3/21, wniósł o wyłączenie sędziów: T.P., J.M. i J.S. od udziału w sprawie o rozpoznanie zażalenia pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego – adw. J. L. na uchwałę Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 2 października 2019 r., sygn. akt PK I SD (...), dotyczącej prokuratora Prokuratury Rejonowej w W. M. M. (aktualnie prokuratora Prokuratury Okręgowej w Ś.). Podniósł, że istnieje uzasadniona wątpliwość, co do bezstronności sądu wynikająca z faktu oddalenia przez sąd wniosków formalnych złożonych przez oskarżyciela subsydiarnego i jego pełnomocnika oraz wezwania

na salę rozpraw Policji, co jego zdaniem miało na celu zastraszenie strony postępowania. Jednocześnie adw. J. L. poinformował, że oskarżyciel subsydiarny J.S. wraz z przedstawicielem „Stowarzyszenia O.” udał się do prokuratury celem złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa zastraszenia go przez Sąd. Dodał, że został wpuszczony do budynku Sądu Najwyższego przez ochronę tego obiektu, natomiast Sąd wymusza na nim presję przez wezwanie policjantów na salę.

Sąd Najwyższy Izba Dyscyplinarna zważył co następuje:

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Należało odmówić wyłączenia sędziów Sądu Najwyższego: T.P., J.M. i J.S., gdyż oddalenie wniosków formalnych strony przez sąd w składzie orzekającym który stanowili, zmierzających do przekształcenia posiedzenia niejawnego w posiedzenie jawne, należało do uznaniowej decyzji sądu, która nie miała jednak przymiotu dowolności, gdyż w sposób obiektywny uwzględniała charakter prowadzonych czynności.

Ponadto, zarządzenia przewodniczącego składu orzekającego i postanowienia sądu były wyrazem właściwego sprawowania policii sesyjnej, w związku z zachowaniem oskarżyciela subsydiarnego i jego pełnomocnika, w tym koniecznością zapewnienia wymaganego reżimu sanitarnego w okresie pandemii SARS-CoV-2. Podkreślić należy, że zarówno oskarżyciel subsydiarny, jak i jego pełnomocnik, w żadnej mierze nie wykazali przed sądem przewidzianych prawem podstaw do odstępowania od obowiązku zasłaniania nosa i ust na sali rozpraw. Niezastosowanie się do poleceń sądu w tym zakresie było więc przejawem zwykłej niesubordynacji, która dawała podstawy do podjęcia przez sąd działań opisanych w protokole posiedzenia.

Niezależnie od powyższego stwierdzić wypada, że również subiektywne zapatrywania wnioskodawcy co do wcześniejszego biegu postępowania przed innymi składami sądów orzekających, jako niemające żadnego związku z postępowaniem sędziów w sprawie II DIZ 3/20121 oraz czysto gołosłowne twierdzenia, nie znajdujące jakichkolwiek podstaw faktycznych, o zastraszaniu oskarżyciela subsydiarnego i jego pełnomocnika nie mogą stanowić realnej

podstawy do wyłączenia składu orzekającego w niniejszej sprawie. W tym stanie rzeczy, nie może być mowy o braku bezstronności sędziów w rozumieniu art. 41 § 1 k.p.k.

Sąd Najwyższy, nie znajdując zatem jakichkolwiek podstaw do wyłączenia sędziów orzekających w przedmiocie zażalenia pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego na uchwałę o odmowie pociągnięcia do odpowiedzialności karnej prokuratora M. M., orzekł jak na wstępie.